

ACC. N:R M. 8809 : 1-7

Landskap: Skåne

Upptecknat av: Elba Elberson

Härad: Sjöfjärde

Adress: Ekelid Lov

Socken: Lov

Berättat av:

Uppteckningsår: 1943

Född år 1876 i Småryd Kvarn

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uten på barn och
Barn dop

Det var mycket att iakttaga när en kvin-
na var i grosses, så att inte barnet skulle
fa men. Visste man bara reda på alla orsaker
kunde mycket förebyggas. Om en havan-
de kvinna kom och fick se en kil sitta fast
i ett vedträ så fick barnet karläpp (hara-
skär) men gick hon lugnt fram och tog bort
kilen och sedan rödde händer vid jorden
hade det ingen verkan. Sålunda om hon
kom in på ett ställe där hade bäv uppe
och bäverkan gått ifrån bäven sedan
varpen släppt bakbommen så kunde
barnet fa men, men gick kvinnan i bäven
och slog i några faldar så hade ingen in-
verkan. Därför skulle man inte gå ifrån en
bäv och låta den stå tills dagen efter, sedan
den släppt bakbommen utan bäva ner den
medan man var i gång.

Man skulle akta sig för sprida till
eller ta med en klevande genom ett
stängt fönster ty då blev barnet en skrik
hals. Om kvinnan tog aldrig så litet ifrån
någon så blev barnet en klevtomar.
Blev kvinnan rädd för en eller annan sak
Ex om hon blev rädd för en mus och tog sig
på något ställe på sin kropp så blev där ett
hårbevuxet ställe som liknade en mus.
Oftan hon i det stället lade sig ner på marken och
rörde händerna vid jorden så hade det in-
gen inverkan. En havande kvinna fick inte
vara närvarande när kor kalvar ty då kunn-
de barnet få något men efter kalven, ej hål-
ler fick hon vara närvarande vid slaget
hon fick inte se rinnande blod.
Hade barnet fått men och man visste orsaken
kunde det vara botemedel för det.

Järföe bar det rådligt att rådföra någon klok
glumma vilken Vanligtvis blöste fot.

Var barnet skrikigt skulle man skrämma
modern när hon satt och gav barnet di.

Var barnet kleptomant skulle modern gå
bort en torsdagkväll och stjäla fläsk, det
kunde ju hända att hon utan tänka därpå
taget en sockerbit eller kaka eller något annat.
Även sedan barnet blivit födt var det en del
i att iakttaga innan det blev döpt.

Om solen fick skina på det innan månen,
kom det att bli solbränt. Kom någon på
ett ställe som låg ett odöpt barn förbrade han
sin mössa vilken måste lösas med en slant,
stor eller liten. När barnet skulle döpas skulle
gudfadern höra först till kyrkan för att barnet
skulle bli raskt och duktigt och ingen
solare, faddrarna skulle ha lena kläder på

Sig och för övrigt bara rena för att barnet skulle
bli renligt. Före 1890-talet skulle barnet
döpas i kyrkan första söndagen efter det fötts,
dven om det fötts en lördag. Det kundeälla gud
modern stora bekymmer, i en tid då hon skulle
ha full försörjning med sig nämligen 6 stycken
rägsiktö lampor en stor bockerkaka en skal
sibgröt. Var det en kall vinterdag var det an
svåröfullt att ta ut ett spädbarn och åka
ihland milslång väg och så sitta med det i
en oeldad kyrka för att upptaga offer.
Ejäv fick hon inte ha någont på händerna för då
blev barnet vålet av sig och kunde inte hål
la sig varm om händerna
När barnet var döpt lade gudmodern
pengar på dopfonten som offer till prästen
sedan gick hon ned och satte sig i främsta
kyrkbänken med barnet på knäet först kom
gudfadern

och lade fadderpengar på barnet sedan gick
han upp och lade sin offergåva till prästen,
därefter ginge faddrarna och offrade.
Sedan skulle de sitta i kyrkan under hela
predikan, var det flera barn kunde det bli
störande, därför prästen ibland måste be
dem gå ut med barnen.
Enligt ritualen i gamla kyrkohandboken
skulle faddrarna svara ja på prästens fråga
om barnet ville vara döpt.
När de kommo hem från kyrkan överlämna-
de gudmodern barnet till föräldrarna med
orden "här lämnar jag Er ett Guds barn istäl-
let för en hedning."
Sedan började ett hästende som kunde vara
ett par tre dar, alla gudmor och faddrar
samt övriga gäster hade ju häst förning
med sig vilken skulle ätas upp.

Barn dop var en glädjefäst och den firades
ockra som sådana. Vid bordet skulle gudmo-
dern och gudfadern sitta främst och därefter
faddrarna, så det kunde hända att unga flick-
or och pojkar finge gå före gamla heder värda
gubbar och gummor, det hjälpte inte att de
höll sig tillbaka, det skulle så vara enligt
gammal sed. Efter middagen skulle gud-
modern gå och se huru det var med den ny-
döpta och tog den upp och höll den på knäet
en stund, då skulle hälsfästerna lägga
fadderpengar de som inte lagt förut.
Det vanligaste faddergåvan faddrarna hade
var 2 kr och gudfadern 5 eller 10 om han hade
god råd, det var inte billigt att bli bjuden
till barn dop men ansågs vara en ära att bli
bjuden till fadder eller gudmor.
Faddrarna hade inte bröd och gröt eller dylikt

ACC. N:R M. 8809:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

till förning men alltid kakor. De manliga
hade ingen förning.

Under de senaste 50 åren har också det varit
bortlagt med all sorts förning med fad-
derpengar håller nog i sig fortfarande
på somliga ställen.